

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ

عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصِيَّتُكُمْ بِهٍ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

... إِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَأَحْسَنَ الْهَدْيِ هَدْيَ مُحَمَّدٍ ...

RABBİMİZ! BİZİ DOSDOĞRU YOLA İLET!

Aziz Kardeşlerim!

Bir gün Peygamberimiz (s.a.s), düz bir çizgi çizerek “İşte bu, Allah’ın dosdoğru yoludur.” buyurdu. Ardından bu çizginin sağından ve solundan başka çizgiler çizdi ve “**Bunlar da, dosdoğru yolun haricindeki yollardır. Bu yolların her birinin başında ona çağırın bir şeytan vardır.**” şeklinde açıklamada bulundu. Sonra da şu âyeti kerimeyi okudu¹: “**Şüphesiz bu benim dosdoğru yolumdur. Buna uyun. Başka yollara sapmayın. Onlar sizi Allah’ın yolundan uzaklaştırır. İşte günahahtan korunmanız için Allah size böyle öğüt verdi.**”²

Kardeşlerim!

Rabbimizin dosdoğru yolu olan ve dualarımızdan hiç eksik etmediğimiz sırât-ı müstakimi, Efendiler Efendisi bizlere böyle takdim ediyordu. Bu yolun yolcusu olmanın, şeksiz şüphesiz mümin olmayı, Allah ve Peygamberinin mesajlarını her daim sadakat ve teslimiyetle dikkate almayı gerektirdiğini bildiriyordu. Efendimiz, hiçbir eğrilik ve sapkınlığın bulunmadığı bu yola koyulan yolcunun, dünya ve ahirette huzur ve mutluluğa ulaşacağını vurguluyordu. Farklı yolların ise insanı sadece sırât-ı müstakimden değil, aynı zamanda Rabbinin rızasından, Resûlullah’ın izinden, yaratılış amacından, dahası tüm insani erdemlerden uzaklaştıracağını haber veriyordu.

Kıymetli Kardeşlerim!

Sırât-ı müstakim, Kur’an’ın yoludur. Peygamberlerin yoludur. Allah’a verdikleri sözden bir an olsun ayrılmayan, sadakatle sembolleşen sıddıkların yoludur. Sırât-ı müstakim, şühedanın, salih amel işleyenlerin, ilahi lütuf ve nimetlere talip olanların yoludur. Bu yol, “**Sözlerin en doğrusu Allah’ın Kitabıdır. Rehberliğin en güzeli Muhammed’in rehberliğidir.**”³ hadisini hayatında değişmez ilke olarak kabul edenlerin yoludur. Sırât-ı müstakim dışındaki yollar ise şeytanın davet ettiği yollardır. Bu yollar, gayr-ı meşru arzu ve isteklerin, hırsların, kin ve düşmalığın, fitne ve fesadın, ayrılık ve gayrılığın, bencilliğin adreslerine uzanan yollardır.

Kardeşlerim!

Sırât-ı müstakimde sadece bir olan Allah’a kulluk vardır. Hayatı O’nun emir ve yasaklarına göre tanzim

etmek vardır. Allah Resulünü sevmek ve ona gönülden tabi olmak vardır. Onun gibi dosdoğru, emin ve yüce bir ahlak üzere oluş vardır.

Sırât-ı müstakimde, hayır ve güzelliklere anahtar, şerre kilit oluş vardır. Sırât-ı müstakimde insanı itibarsızlaştırmak değil, yüceltmek; öldürmek değil, yaşatmak vardır. Sırât-ı müstakimde ötekileştirmek değil, biz olmak; parçalanıp yok olmak değil, bir ve beraber olmak vardır. Farklı renkleri, farklı dilleri Yüce Yaratanın bir ayeti olarak telakki etmek vardır. Sırât-ı müstakimde yalan, hile ve türlü desiseler değil; dürüstlük, erdem ve istikamet üzere olmak vardır. Sırât-ı müstakimde şiddet, zulüm, terör değil; şefkat, merhamet ve adalet vardır. Bâtil ve beyhude davaların peşinde savrulmak değil, hak ve hakikate tâbi olmak vardır.

Kardeşlerim!

Çağımızda bütün bu anlamları ifade eden sırât-ı müstakimden uzaklaşıldığı için, dünyada ve gönül coğrafyamızda korku, acı, gözyaşı, huzursuzluk kol geziyor. Sırât-ı müstakimden uzaklaşıldığı için bugün semamız nice merhametsizliklere, arzımız nice vicdansızlıklara şahitlik ediyor. Sırât-ı müstakimden uzaklaşıldığı içindir ki; dünyada milyonlarca insan evinden, barkından, yurdundan kaçıyor, açlık ve sefaletten hayatını kaybediyor. Sırât-ı müstakimden uzaklaşıldığı içindir ki; bugün ayrılık-gayrılık ve tefrikaya düşülüyor; kardeşlik, muhabbet, adalet, hak ve hakikat çağrıları cılız ve karşılıksız kalıyor. Öyle ki, mezheplere, meşreplere, dillere, ırklara, coğrafyalara mensubiyet, kimilerince İslâm’a ve ümmete mensubiyetin önüne geçiriliyor. Allah’ın insana lütfettiği saygınlık, haysiyet ve dokunulmazlık, dünyanın pek çok yerinde gün be gün çigneniyor.

Kardeşlerim!

Unutmayalım ki; kurtuluşumuz, huzur ve mutluluğumuz Rabbimizin bizlere Kitabı ve Peygamberi aracılığıyla öğretmiş olduğu sırât-ı müstakiminde, dosdoğru yolda sapmadan, yılmadan yürümekle mümkündür. Efendimiz (s.a.s)’in eşsiz örneğinden ayrılmamak ve onun bize öğrettiği yüce değerlere sınıksız sarılmakla mümkündür.

Hutbemi her gün namazlarımızda okuduğumuz, Rabbimize teslimiyet ve niyazımızı dile getirdiğimiz Fâtiha suresindeki şu âyet mealleriyle bitirmek istiyorum: “**Rabbimiz! Ancak sana kulluk eder ve yalnız senden yardım dileriz. Bizi dosdoğru yola ilet. Nimet verdiklerinin yoluna; gazaba uğramışların ve sapmışların yolunu değil!**”⁴

¹ En’âm, 6/153.

² Dârimî, Mukaddime, 23.

³ Nesâî, Salâtu'l-ıdeyn, 22.

⁴ Fâtiha, 1/5-7.